

[Indenrigsministeren]

og Sverige i forbindelse med godkendelsen af SAS' konsortialoverenskomst.

Spm. nr. S 1119

Til *landbrugsministeren* (13/9 84) af:

Arentoft (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at få ændret vedtagelsen i EF, der medfører nedslagning af 75.000 stk. dansk malkekvæg, da EFs mælkeproduktion siges at være for stor set i lyset af, at landbrugsministeren af veterinære grunde har givet afslag til danske ostemejerier til import af udenlandsk mælk for at kunne opretholde den danske osteeksport?«

Begrundelse

Det er umuligt for almindelige mennesker at forstå, at Danmark skal stå i den situation, at vi ikke har dansk mælk til osteproduktion, og det samtidig pålægges dansk landbrug at reducere antallet af dansk malkekvæg. Derfor er en genforhandling i EF så bydende nødvendig.

Svar (4/10 84):

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Vedtagelsen af en mælkekvota i EF blev besluttet som en konsekvens af, at produktionen konstant øgedes med 2-4 pct. pr. år, og at der ikke er afsætningsmuligheder for en sådan øget produktion hverken internt i EF eller på eksportmarkederne. Som en følge heraf måtte EF oplagre store mængder smør og skummetmælkspulver i 1983, og dette ville fortsætte, hvis ikke der blev grebet drastisk ind.

Alternativet til en kvotering var en prispolitik, der i effekt skulle give samme resultat i samme tidsrum. Den prisreduktion, der i dette tilfælde var på tale, var på mindst 20 pct. En sådan ville have ramt Danmark meget stærkt, og den i forvejen stramme økonomi i landbruget kunne næppe have båret en sådan indtægtsnæddgang.

Mælkeindvejningen i Danmark har udviklet sig således:

1960	4,999 mia kg
1970	4,280 mia kg
1981	4,837 mia kg
1982	5,017 mia kg
1983	5,227 mia kg

Den kvota, vi fik i kvotaåret 1984-85, var 4,932 mia kg og derfor ikke væsentlig forskellig fra vor normale produktion. I 1983 blev der i Danmark oplagret over 30.000 tons skummetmælkspulver og ca. 13.000 tons smør, en mængde, der svarer til den mængde mælk, hvormed 1983-produktionen overstiger vor kvota.

Den opståede store efterspørgsel efter mælk i Danmark skyldes en meget stor forøgelse i produktionen af Fetaost (ca. 40 pct.). Dette har bevirket, at smør- og skummetmælkspulverfremstillingen er reduceret stærkt, og at efterspørgslen efter frisk lurpak-smør derfor overstiger produktionen.

Forarbejdningen af mælk til Fetaost til eksport giver en bedre indtjening end den alternative smørproduktion. Opretholdelsen af eksport af mejeriprodukter til lande uden for EF er imidlertid helt afhængig af den fortsatte betaling af meget betydelige eksportrestitutioner. Markedet for mælk og mejeriprodukter er derfor og under hensyntagen til de rekordstore lagre fortsat i uligevægt.

Koantallet var i Danmark i 1960 1,44 mill. stk. og ved udgangen af 1983 ca. 1 mill. Der er således foregået en konstant reduktion af antal køer, uden at den samlede produktion af mælk er ændret væsentligt. Det er klart, at indførelsen af en mælkekvota kræver en tidsmæssigt hurtigere tilpasning af koantallet, og derved skabes nogle problemer, der dog også ville være opstået ved en kraftig prisreduktion på mælken, men med større økonomiske følger for den enkelte producent.

En genforhandling i EF om en forhøjelse af den danske kvota er på nuværende tidspunkt ikke mulig, idet overskudsproduktionen af mejeriprodukter i EF som helhed fortsat stiller store krav til EFs landbrugsudgifter.

I en samlet vurdering af situationen er det min opfattelse, at Danmark ikke kan undslå sig for at bære sin del af byrden ved en reduktion af mælkeproduktionen, og at vi under de givne omstændigheder har opnået det bedst mulige resultat.

Spm. nr. S 1120

Til *finansministeren* (14/9 84) af:

Pia Kjærsgaard (FP):